

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/127/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412205383
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8412205383.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Mariany Muránskej, predsedníčky senátu a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: R. proti žalovaným: D., všetci právne zastúpení: JUDr. Andrejom Patakym, advokátom, so sídlom AK Hlavné námestie 2, 060 01 Kežmarok, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č.k. 3C/121/2012 - 244 zo dňa 06.09.2018, takto

r o z h o d o l :

Potvrďuje uznesenie vo výroku II.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a žalobcovi určil povinnosť znášať trovy konania v prospech žalovaných v plnej výške, tak ako budú vyčíslené po právoplatnosti uznesenia o merite veci vyšším súdnym úradníkom.

Následne citoval ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a uviedol, že dňa 07.03.2017 došlo k späťvzatiu žaloby, s ktorým dňa 17.03.2017 žalované vyslovili súhlas. Žalobca namietal, že by vyhotovil a podpísal späťvzatie, a preto súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku doručeného súdu dňa 18.0.5.2018 vyplýva, sporný podpis napísal žalobca a z tohto dôvodu súd konanie zastavil a žalobcu zaviazal na trovy konania v prospech žalovaných.

2. Proti uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Bol toho názoru, že súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 257 CSP nakoľko, žalobca je starobný dôchodca, ktorého jediný príjem je starobný dôchodok a priznanie trov konania by zhoršilo jeho finančnú situáciu. Poukázal, že uznesením 20Co/52/2013 zo dňa 30.4.2013 bol oslobodený od súdnych poplatkov. Navrhol uznesenie v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že žalované nemajú nárok na náhradu trov voči žalobcovi.

3. Žalovaní sa k doručenému odvolaniu vyjadrili tak, že s odvolaním nesúhlasia. Uviedli, že pôvodná žalovaná, sestra žalobcu, bola v čase podania žaloby tiež starobnou dôchodkyňou, žila zo starobného dôchodku a v domácnosti bola osobou jediným príjmom. Žalobca naopak žije v spoločnej domácnosti s manželkou, teda v domácnosti dvoma príjmami. Vo vzťahu majetkovým pomerom žalobcu poukázali aj na jeho podielové spoluvlastníctvo k viacerým špecifikovaným nehnuteľnostiam. Ďalej uviedli, že k navyšovaniu trov konania došlo z dôvodu návrhov žalobu na vykonanie dôkazov. Boli toho názoru, že zastavenie konania zavinil žalobca.

4. Podaním zo dňa 28.08.2019 žalobca vyslovil, že súhlasí s úhradou trov a požiadal, aby súd ukončil spor a rozhodol vo veci bez jeho prítomnosti. Svoj súhlas a žiadosť o ukončenie sporu odôvodnil zlým zdravotným stavom spojeným s obmedzenou mobilitou.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou

oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa ust. § 256 ods. 1, 2 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

7. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktorému inak patrí ich náhrada. Dôvodom na použitie uvedeného ustanovenia môžu byť len okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré Civilný sporový poriadok neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, zárobkové, majetkové a iné pomery účastníkov, procesný postoj účastníkov, a to na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania.

9. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia ako aj uplatnenými odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav vecí nevyhnutný pre posúdenie povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane ako aj správne právne vec posúdil.

10. Vo všeobecnosti platí, že pri späťvzati žaloby je za zastavenie zodpovedný žalobca, okrem prípadu ak je preukázané, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného. V danom prípade ani pri preskúmaní tohto kritéria odvolací súd nedospel k názoru, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie právnym predchodcom žalovaných. Ako dôvod späťvzatia žaloby žalobca uviedol úmrtie pôvodne žalovanej, a teda, že nie je dôvod pokračovať v súdom spore. K zastaveniu konania teda došlo zavinením žalobcu, ktorý dobrovoľne na základe vlastného uváženia vzal žalobu späť v celom rozsahu.

11. Odvolací súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by opodstatňovali aplikáciu ust. § 257 CSP na rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania. Argument žalobcu, že je starobným dôchodcom nemožno považovať za dostatočne relevantný a sám o sebe nezakladá dôvod na nepriznanie trov konania strane, ktorá zastavenie konania nezavinila. Čo sa týka osobných, majetkových a sociálnych pomerov žalobcu, žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu poukázali na to, že žalobca žije v spoločnej domácnosti s manželkou a disponujú spoločným príjmom. Ďalej bolo preukázané, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností. Nepriaznivost' sociálnej, či majetkovej situácie netvrdil a nepreukazoval ani samotný žalobca. Čo sa týka okolností priebehu sporu, bol to práve žalobca, ktorý navrhoval vykonanie dôkazov a znalecké dokazovanie, čím došlo k navýšeniu trov konania.

12. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené ako aj s ohľadom na podanie žalobcu zo dňa 28.08.2019, v ktorom vyslovil, že súhlasí s úhradou trov konania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Dôvod hodný osobitného zreteľa odvolací súd videl v procesnom postoji účastníkov konania. Žalobca vyslovil súhlas s úhradou trov konania a žalovaní dané nenamietali.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).